

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa

1. Na Górze Oliwnej w Jerozolimie znajduje się sanktuarium Wniebowstąpienia Jezusa. Od czasów przegranej krzyżowców mieści się tam muzułmański meczet. Jest to sanktuarium jedyne w swoim rodzaju, bo nie posiada dachu: zamknięta murami przestrzeń, gdzie można oglądać niebo i rozmyślać nad tajemnicą Wniebowstąpienia.

W wyznaniu wiary mówimy: wierzę, że Jezus „wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Boga, Ojca wszechmogącego, stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych”. Po zmartwychwstaniu Jezus przebywał ze swoimi uczniami przez 40 dni, jadł i pił z nimi oraz pouczał ich o swoim Królestwie. Jezus ostatni raz ukazał się w chwili Wniebowstąpienia. **Wstępując do nieba, wywyższył ludzką naturę i jako prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek zasiada po prawicy Ojca** (por. KKK 659).

2. **Wydarzenie Wniebowstąpienia jest przejściem Jezusa z chwały zmartwychwstania do chwały wywyższenia po prawicy Ojca** (por. KKK 660). Zasiadanie po prawicy Ojca natomiast oznacza zapoczątkowanie królestwa Mesjasza zapowiadane w Starym Testamencie przez proroka Daniela, który mówi: „Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie” (Dn 7,14). Ta prawda obecna jest także w mszalnym wyznaniu wiary, w słowach: „Królestwu jego nie będzie końca” (por. KKK 664).

Istnieje ścisła więź między wniebowstąpieniem Chrystusa a Jego powrotem przy końcu świata. Chrystus, który w zmartwychwstaniu odniósł zwycięstwo nad śmiercią, rozpoczął dla nas nowy sposób życia z Bogiem. Jezus wchodzi pierwszy do tego życia, aby przygotować miejsce dla swoich wybranych. W tym czasie chrześcijanie pozostają w nadziei, że pewnego dnia będą żyć z Chrystusem na wieki (por. KKK 666) Dlatego też przez wiarę i sakramenty winni być zjednoczeni z Nim już na ziemi.

Po wejściu do nieba Jezus Chrystus wstawia się też za nami „jako Pośrednik, który zapewnia nam nieustannie wylanie Ducha Świętego” (KKK 667). W ten sposób Jezus realizuje swoje wieczne kapłaństwo. Jak napisał autor Listu do Hebrajczyków, Jezus Chrystus, jedyny Kapłan nowego i wiecznego Przymierza „wszedł nie do świątyni zbudowanej rękami ludzkimi (...) ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga” (Hbr 9,24).

Wniebowstąpienie Jezusa jest zapowiedziane i zapoczątkowane przez wywyższenie Chrystusa na krzyżu. Zbawiciel zapowiedział to słowami: „Gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie” (J 12,32). Nasza droga do nieba również wiedzie przez krzyż i cierpienie. Każdego dnia, przemieniając samych siebie poprzez modlitwę, pracę nad sobą i podejmowanie czynów miłości, przybliżamy się do udziału w niebieskiej chwale Chrystusa, o której święty Paweł pisze: „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało (...) jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują” (1 Kor 2,9).

3. W fakcie Wniebowstąpienia odczytujemy także prawdę o nas samych. Nikt z nas nie może wejść do nieba o własnych siłach, ale potrzebny i konieczny jest nam Ten, który „jako nasza Głowa wyprzedził nas do niebieskiej ojczyzny, aby umocnić naszą nadzieję, że jako członki mistycznego Ciała również tam wejdziemy” (*prefacja o Wniebowstąpieniu*). Pismo Święte naucza o tej prawdzie w słowach „Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Tego, który z nieba zstąpił — Syna Człowieczego” (J 3,13).

4. **Zapamiętajmy: „Po czterdziestu dniach, odkąd Jezus objawił się swoim Apostołom, gdy Jego chwala pozostawała jeszcze zakryta pod postacią zwyczajnego człowieczeństwa, Chrystus wstąpił do nieba i siedzi po prawicy Ojca. Jest Panem, który teraz w swoim człowieczeństwie w wiecznej chwale Syna Bożego rządzi i wstawia się nieustannie za nami u Ojca. Posyła nam swego Ducha i daje nam nadzieję, że pewnego dnia będziemy z Nim na wieki”** (KomKKK 132).

Ks. Włodzimierz Gawlikowski